

Ο ΣΚΥΛΟΚΑΥΓΑΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΕΣΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η νέα δεξιά αδιαφορεί για την υγεία το λαού

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της ΝΕΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ από παλιά μέχρι σήμερα πρόσεχαν να δουν τις θέσεις, την ανάλυση και τις βασικές προτάσεις της Οργάνωσής μας για την αναγκαιότητα ενός πραγματικού Λαϊκού Συστήματος Υγείας στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία, καθώς και προτάσεις για άμεσες - βραχυπρόθεσμες λύσεις προκειμένου να συγκρατηθεί και να σταματήσει ο καθήφορος στην παροχή υγείας του ελληνικού λαού (Ν.Α. Νο 13 - 14 - 41 - 43 - 53 - 60).

Με την τελευταία μας ανασφορά πάνω στο θέμα (Ν.Α. Νο 60: Σκυλόκαυγας πάνω στο πτώμα του ΕΣΥ) γράψαμε τα εξής:

«Αυτό το «ΕΣΥ» μόνο και «ονομα είναι ΕΣΥ. Στην ουσία είναι ένα κρατικό νεκροτομείο με περίκοπη διαπαιδαγώγηση. Είναι ένα πτώμα σε δύο μισάχρονη προχωρημένη σήψη. Είναι μια κρατική διατήρηση απ' τον παρασιτισμό, καρμινολόγιο. Και μιλιάμε για παρασιτισμό, που το μπλοκ της νέας Δεξιάς τον ανέχεται, τον καλύπτει και τον λανθάνει για να μην στραφεί το ιατρικό σωμα εναντίον του».

Δυστυχώς πολύ σύντομα, η ίδια η πραγματικότητα έβγαλε στην επιφάνεια ένα απ' τα χιλιάδες τραγικά γεγονότα με το παραμελημένο κορίτσι στο Νοσοκομείο Παίδων, που κατόντησε φωτό από ανεπάρκεια του ίδιου του ΕΣΥ και με αντιμετώπιση του από κάποιους ΕΣΥτζήδες - εμπόρους

της υγείας, νέους μεγαλογιατρούς, σαν κάποιο ασήμαντο γεγονός... Για πόσο ακόμη ο λαός και τα παιδιά του θα σβύνουν στα κρεματόρια του Παπανδρέϊκου ΕΣΥ και της νέας - Δεξιάς συμμαχίας;

Επίσης σε ένα άλλο σημείο του ίδιου άρθρου γράφαμε:

«Η σφραγή γυμνάζεται και δημιουργούνται δύο μεγάλα αντίπαλα στρατόπεδα με τις σχέσεις και χαλαρές συμμαχίες τους. Από τη μια Η ηγεσία του υπουργείου Υ.Π.Κ.Α. με τους τεχνοκράτες, ο Τομιάς Υγιείας του ΠΑΣΟΚ, οι μεμολογιάρτοι Λαμπρινόπουλος και Στεφανής Μαζι τους και η μισοψηφία της ΠΑΣΚ - Γιατρούς. Όλοι αυτοί αποτελούν το μέτωπο των «κατατόμων» του ΕΣΥ.

Από την άλλη Η Εκτελεστική Γραμματεία του ΚΕΣΥ με τους μισούς εκπαιδευτικούς του Συμβουλίου, η πλειοψηφία της ΠΑΣΚ - Γιατρούς και οι Γεννηματικοί Λαοπόδη, Σκουλαρίκος, Μελιδόνης, Δασιέρης, Παπαεπταρχής Νικολαΐδης. Στο πλευρό τους και οι συνδικαλιστές του ψευτο-ΚΚΕ, Ε-ΑΡ - Κ-Κισ - ΑΔ Όλοι αποτελούν το μέτωπο των «παρασιτιστών» του ΕΣΥ».

Από τη μια δηλαδή οι φίλοι - ευρωπαϊκή φράξια του ΠΑΣΟΚ με τις συμμαχίες της και απ' την άλλη τον φίλο - Γκορμπατσόφικο ιδεολογικό - πολιτικό ρεύμα της νέας Δεξιάς στον χώρο της υγείας.

περίπτωση αποτελεί μια τροπολογία, που λέει ότι για να καταλάβει ένας ειδικός μέσος γιατρός μια θέση μέσα στο χρησιμοργείο «οικελευκίων» του ΕΣΥ, πρέπει να προηγηθεί για τρία χρόνια σε ειδικό νοσοκομείο η Κέντρο Υγείας Υπαίθρου ή για δύο χρόνια σε Κέντρο Υγείας Υπαίθρου άγονης περιφέρειας.

Αμέσως η νέα - ρωσική πλειοψηφία της ΠΑΣΚ - Γιατρούς, το ψευτο - ΚΚΕ, η Ε - ΑΡ, το - Κ - Κισ - Α.Α. ξεσηκώθηκαν, υπερασπιζόμενα να μην υπάρχει καμία προτεραιότητα στην υπαίθρο και φυσικά ακολούθησε και η συνδικαλιστική ιατρική παράταξη της «Νέας Δημοκρατίας». Όλοι μαζί ενωμένοι στο πατριωτισμό του καθίστασαν μικροαστικοί ιατρικοί βολεμάτος στα μεγάλα αστικά κέντρα με τις πλαστές εφημερίες, τα κρυφά ιδιωτικά γραφεία για τους ΕΣΥτζήδες, τον παρανομο χρηματισμό των οικοκελευκίων, την μειωμένη εργασιακή απόδοση, τη λουφά ωραρίου, δηλαδή το βόλεμα και τον ατομισμό ενός μικρέμπορα γιατρού, που την περνάει ορθά και παχιά, χωρίς ποτέ κόπο και προσπάθεια, χωρίς ιδιαίτερη επίδειξη και καλλιέργεια ιατρικών επιστημονικών ικανοτήτων και μάλιστα με αρκετές δεκάδες πετοχλιώνων στις τσέπες, τη στιγμή που η εργατική τάξη και ο λαός στην αζάνα μέσα στη μέγιστη, την πλάκα και την ανεξίτηλη.

Αυτό δεν λέγεται αριστερό, οι τα καν προεδρικά ή δημοκρατικός συνδικαλισμός. Θα ήταν τέτοιος συνδικαλισμός μόνο εάν ολοι αυτοί μεσο των πολιτικών τους φορέων και κομμάτων έκαναν αγώνα για πραγματικές αλλαγές στον εργαζόμενο λαό, στις φάρμακες, τις επιχορηγήσεις, τις υπηρεσίες και μέσα απ' αυτό προβάλλαν και αιτήματα για αλλαγές στα μισθολογία των γιατρού. Η νέο - Δεξιά συμμαχία με την υποστήριξη της παλιά - Δεξιάς κάλυψε «αζάνες» για τη διατήρηση του μικροαστικού ιατρικού παρασιτισμού, ενώ για το ψωμί της εργατικής τάξης δεν δίνουν δεκάρα τουκίτσά.

Εξάλλου τι το προεδρικό ή «αριστερό» υπάρχει στην άρνηση της νέας Δεξιάς να προηγηθούν οι γιατροί για δύο ή τρία χρόνια στην υπαίθρο;

Οι πραγματικοί αριστεροί και προοδευτικοί γιατροί επιδοκίμαζαν την διετή ή τριετή παραμονή τους σε ειδικά νοσοκομεία και Κέντρα Υγείας Υπαίθρου όχι μόνο γιατί ένα μεγάλο μέρος τους προέρχεται από την υπαίθρο, όχι μόνο γιατί ο μισός τους είναι γυναίκες σε ικανοποιητικά επίπεδα (π.χ. σήμερα 120.000 μισθός + 80.000 εφημερίες = 200.000 δρχ. το μήνα, αλλά και γιατί θα ενισχυθεί η κοινωνική και ανθρωπιστική πτυχία της επιστημής τους μέσα από την άσκηση και την επικοινωνία με τον ποσο των ανθρώπων της υπαίθρου, πτυχία που τόσο απαραίτητη είναι για την άσκηση της ίδιας της ιατρικής.

Ο γιατρός ακόμα και μέσα στα πλαίσια της εξοφισματοποίησης, που επιβάλλει η καπιταλιστική κοινωνία, δεν πρέπει να είναι ένας έμπορος, ένας στεγνός αδιάφορος επιπλοχίματος, αλλά πρέπει να είναι βαθιά ανθρωπιστής, φίλος του λαού, ένας αφιερωμένος χρονοδότης ανθρώπων, που εργάζεται για έναν αξιοπρεπή μισθό της σύνθετης εργασίας του και με βασικό κριτήριο την αγάπη στον άνθρωπο και την επιστήμη.

Πόσα χρόνια λοιπόν ζήτησε η νέα Δεξιά για να πονε οι γιατροί στην υπαίθρο; 500.000 ή 1.000.000. Κάτι τέτοιο είναι απαράδεκτο. Με τα χρήματα αυτά πρέπει να εξοφιστούν μαρκετά δεκάδες τριπλά εξειδικευμένοι γιατροί μέσα στο σύνολο των 33.000 γιατρού της χώρας για να στελεχωθούν το ΕΣΥ. Για τους απολυμένους, τη μεγάλη μάζα, τα χρήματα που δίνονται σήμερα στα Κέντρα Υγείας Υπαίθρου και τα ειδικά νοσοκομεία είναι αρκετά σε σχέση με το εργατικό μισθολογίο για να κάνουν μαζί με τις οικογενειακές τους σχέσεις άνετη ζωή.

Αυτό πρέπει να το ζωντανό να καθίσταται μικροαστικό μισθολογίο. Η ιατρική επιστήμη είναι και επαγγελματικό έργο και λειτουργία. Έχει όραμα, όσηδήποτε απαιτεί υφιστάμενη, θέλει απλή και άνετη προσωπική ζωή χωρίς ακροατήρι. Ο λαός, η χώρα έχουν ανάγκη από τέτοιους γιατρούς και όχι από έμπορους - μικρέμπορους της γέμης, τριπλοτώνων, ανειδίκευτων μετρήτηδ, και κοινωνικά κατακερματισμένους φελλούς.

Τους νέους πραγματικούς αριστεροί ανθρώπων δεν είναι να ζητούν και να επιδιώκουν το ακόμη μεγαλύτερο άνοιγμα στα μισθολογία της ψαλιδίας μεταξύ χειρωνακτικής και σύνθετης - πνευματικής εργασίας σε όσους της δεύτερης και με αίσιοφροια για την πρώτη. Χρέος είναι να επιδιώκεται το κλείσιμο της ψαλιδίας αυτής με άμεση ομοιότητα της χειρωνακτικής εργασίας και με αξιοπρεπή ανταμοιβή για το πολυσύνθετο της εργασίας των διανοητικών κύρια εργαζομένων.

Στην περίπτωση μας όμως ο Λαοπόδης και Μελιδόνης της ρωσοφιλικής πλειοψηφίας της ΠΑΣΚ - Γιατρούς, ο Μανιάς του κοινού συνδικαλιστικού οργάνου - Κ - ΚΕ εσ...

Α.Α. και Ε - ΑΡ - ο Ελευθεριάδης ότι το - ΚΚΕ χυμούν με αντιπαράθεση το υπουργείο ΥΠΚΑ και τον υπουργό Γ. Φλώρο για να επιφέρουν αυταπάτοδοτικό πολιτικό χτύπημα στην φιλοευρωπαϊκή ομάδα που τους «κόντα» με τις τροπολογίες και προσπάθειες να ξεσηκώσουν ένα καλτικό ιατρικό συνδικαλιστικό κίνημα για να περιχύνουν τον στόχο τους και μάλιστα με μικροαστικά πολιτευματικά κινήματα. Όμως προδίδουν τις προθέσεις τους σ' ένα μεγάλο ζήτημα. Δεν κάνουν καμία κουβέντα για τους χαμηλόμισθους γιατρούς, όπως π.χ. στους του ΙΚΑ με τις 45.000 δρχ. το μήνα, που μπορεί ο νομός να τους δίνει το δέκατομο ιδιωτικό ιατρικό, αλλά αρκεί το απ' αυτούς δε έχουν γιατί δεν θέλουν τον ιατρικό έλεος θεραπευτικού χαρακτήρα και άλλοι διατηρούν τέτοιου ιατρικού περιεχόμενου προκή θύρα.

Αυτοί οι νέο - Δεξιοι συνδικαλιστές επιδοκίμαζαν κίνημα γιατρού του ΕΣΥ, ακριβώς γιατί εκεί διακοβούντα τα αποδοχολογικά επαγγελματικά και πολιτικά γραφειοκρατικά τους συμφέροντα, και αποφασίζουν υποχρή απ' τα εξωτερικά ιατρικά των νοσοκομείων του ΕΣΥ μέχρι τις 11 Μαρτίου. Μια αποφαση όμως σε μια σύνοδο της ΕΙΝΑΠ με 370 άτομα σε σύνολο 3.000 μιλίων της ΕΙΝΑΠ. Μια απόψη απ' τα εξωτερικά ιατρικά, που σημαίνει επιτυχία μόνο τις 2 - 4 πρώτες μέρες της με βαθύδοτα άρθρα του νεοδεξιού και φίλο - ρωσικού ιατρικού π.π.π., που στη συνέχεια έλασαν μαζί και η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων γιατρού του ΕΣΥ, παρόλο που κι αυτό μικροαστικό χαρακτήρα τους, δεν βέβαια με οπισθοσύνη την συνδικαλιστική ηγεσία της παλιάς και νέας Δεξιάς. Ο λαός φυσικά βλέπει κρυφά μια φούρα με μισό μάτι και με αίσιοφροια στην την για το - απύριμα με αιτήματα ξένα με τους πόθους τους.

Κι εδώ απ' σηματοδότη ότι οι τροπολογίες του υπουργού ΥΠΚΑ Α. δεν καθαρίζουν, ούτε αναδεικνύουν σε μεγάλο φίλο του λαού τον υπουργό Γ. Φλώρο με την συγκεκριμένη τροπολογία που προσπαθεί να γράψει προοδευτικά τα Κέντρα Υγείας Υπαίθρου με περιστασιακά - διαβρωτικές για 2 - 3 χρόνια «σπέρμα μπλοκ» - χωρίς να προκρίνει τις οργανικές και προσοδοποιτικές θέσεις για κατανομή και μονιμότητα στο σύνολο τους, έτσι ώστε οι μικρότεροι αριθμοί γιατρού να διαλλείων και τα Κ.Υ. και τα νοσοκομεία του ΕΣΥ.

Κι αυτός οδωριστής της γιοστής Π.α.π.α.ρ.ικής πολιτικής με περιχοπή διαπαιδαγώγηση και λιτότητα στον χώρο της υγείας, πρώτα που ήρθε να εξηγηθεί απ' την αρχή και συνεχίσει ακόμα και σήμερα να εξηγηθεί το ψεύτικο ΕΣΥ, ένα πτώμα που βρωμάει. Η πτυχία του Φλώρου είναι προδωροπροδομένη. Θα εφαρμοστεί της Παπανδρέϊκη πολιτική λιτότητας και το προοδευτικό σπύλο του Κ.Υ. και στη συνέχεια, αφού πάρει από το υπάλληλο θα εκδιώκουν, όπως ο Μαγκκινης, γιατί οι φιλοευρωπαϊκοί δεν είναι ικανοί στη ρωσο - φίλο μπλοκ της νέας Δεξιάς.

135 Δ.Σ.Ε.

Αποπροσανατολισμός από το ψευτοΚΚΕ

Όταν το μπλοκ της νέας Δεξιάς ήταν στην αντιπολίτευση, αλλά και στα πρώτα χρόνια της δικτατορίας του ΠΑΣΟΚ, φώναζε παρα πολύ για την επικύρωση της 135 Δ.Σ. Τι ήταν αυτή η διεθνής συμβαση;

Με βάση αυτή, σε κάθε εργοστάσιο φτιάχνεται επιχειρησιακό συμβόλαιο από τους εργαζομένους και τους εργοδότες. Αυτό το συμβόλαιο έχει να κάνει με θέματα παραγωγής, συμπεριφοράς εργαζομένων κ.λπ. Είναι δηλαδή ένα συνδυαστικό συμβόλαιο. Έτσι λοιπόν όταν το μπλοκ της νέας Δεξιάς ήθελε να αλλοίξει το ιδιωτικό κεφάλαιο με εξαρισμό της κρατικής ιδιοκτησίας, έβριζε σαν βασικό κείμενο την 135 Δ.Σ.Ε.

Τώρα που ο έλεγχος απ' το είναι μέσα από άλλες μεθόδους το ψευτο - ΚΚΕ οργανώνει συγκέντρωση ενάντια στην επικύρωση αυτής της συμβασης. Αυτό είναι το ένα. Το άλλο είναι ότι το ΠΑΣΟΚ βάσει σήμερα την 135 Δ.Σ.Ε. με στόχο την μεγαλύτερη εντατικοποίηση της δουλειάς με την αύξηση της παραγωγής.

Αντα τα συμβόλαια θα είναι τα ματιά της εργοδοσίας και μάλιστα με την «έλλοση» των εργατών για την αύξηση της παραγωγής. Το ψευτο - ΚΚΕ δεν μιλάει καθόλου πάνω σ' αυτή την βασική ανεργιατική πλευρά της 135 Δ.Σ.Ε.

Γιατί, το βασικό ζήτημα είναι πως τα συμβόλαια αυτά θα γίνουν ή όχι εργατοκρατικά σωματεια.

Πράγματι είναι να απορη κανείς με το θράσος και την υποκρισία του σοσιαλιστισμού. Τόλμων να εξαφανίζονται σαν υπερασπιστές των εργοστασιακών σωματείων, οι τοι που δεν αφήνουν τίποτα όρθιο στα έρρευσία. Που διάλυσαν το μεγάλο κίνημα των εργοστασιακών συνδικαλισμού, που προσπαθούσαν να διαλύσουν συνολικά το συνδικαλισμό στη χώρα και να τον αντικατα-

στήσουν από την κομματική και κρατική γραφειοκρατία.

Τι είναι αυτό όμως που κάνει σήμερα το ψευτο - ΚΚΕ να «φρονάζει» για την 135 Δ.Σ.Ε. Είναι για να αποπροσανατολίσει το εργατικό κίνημα. Το ψευτο - ΚΚΕ είναι ικανό να κάνει σήμερα «κίνημα» για αυτή τη συμβαση, για το επόμενο γάμο, για την 25η τριετία, για ότι μπορεί να φανταστεί ο κάθε άνθρωπος, εκτός από ένα Για την αύξηση στο μισθολογίο.

Γιατί αυτό είναι το βασικό ζήτημα σήμερα στο εργατικό κίνημα. Εκεί φαίνεται οι φίλοι και οι εχθροί της εργατικής τάξης. Και σ' αυτό το μέτωπο όλα τα κόμματα της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού είναι ενάντια στον εργάτη.

Η κρατική ΓΣΕΕ της αντιεργατικής κλίμακας του Ραυτοπούλου πολεμά τον αγώνα για την υπογραφή της Εθνικής συλλογικής συμβασης, υποχρησιμοποιώντας τον βιομηχανικό προλεταριάτο σε μικροκάματα πεινάς.

Οι σοσιαλφασίστες γραφειοκράτες του Περισσού πολεμούν τον αγώνα για τις κλαδικές συλλογικές συμβασεις, υποχρησιμοποιώντας την εργατική τάξη σε μικροκάματα πεινάς.

Οι ηγέτες της Ν.Δ. δημιουργούν πάνω στην άσημη κατάσταση των εργατών και το μόνο που τους νοιάζει είναι να φτιαχτούν τα συνδικαλιστικά τους μέτωπα με το ψευτοΚΚΕ.

Οι εργάτες και πλατιότερα στρώματα εργαζομένων αντίζουν την πλάτη σ' όλους τους πιο πάνω κύριους.

Οι εργάτες θέλουν σήμερα μια άλλη πραγματική ταξική και αντιιμπεριαλιστική πολιτική, που θα μπορέσει να τους άνοσει και να τους οδηγήσει στον αγώνα. Και πάνω απ' όλα στον αγώνα για τις άμεσες οικονομικές διεκδικήσεις, στον αγώνα για το ψωμί.

ΜΕ ΠΡΟΣΧΗΜΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΛΗΣΤΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Συνήθισμα πιο κάθε τόσο να διαβάζουμε στις εφημερίδες, «Αύξηση στο ρεύμα, στο τηλεφώνο στο ψωμί...». Πρόσφατα διαβάσαμε «Αύξηση και στα ταξίδια». Ένα ιδιαιτέρως είδος καταναλώσεως που και δεν είναι τμήμα της τρέσης ή της ενόσσης του όμας για την πλειοψηφία του λαού αποτελεί πραγματικά ένα είδος πρώτης ανάγκης.

Αποφασίζουν λοιπόν μια αύξηση στα ταξίδια 40% και 50% πάνω. Είναι το πιο φτηνό πακέτο στοιχείο σήμερα περίπου 100 δρχ. Αν το σημερινό για τον εργαζόμενο που κληνίζει ένα ή δύο πακέτα την ημέρα το λιγότερο 3.000 - 6.000 δρχ. το μήνα. Πως θα μπορούσαν λοιπόν να δικαιολογήσουν μια τέτοια ληστεία.

Μόνο με το πρόσχημα της υγείας του λαού. Αυτή είναι η «κοινωνική» τους πολιτική απη είναι η υποκρισία τους. Τώρα στις περιπτώσεις αφισσής διαφήμισης των ταξιδιών το μπι προσπαθεί να ενοποιήσει ένα μικρό κέκλο που λέει «ΜΟΝΟ 120 δρχ...». Μόνο τόσο φτηνό. Κι αμείν, η εργατική τάξη και ο λαός δεν έχουνε παρά να αγωνιστούν επιμονα για τη δική μας αύξηση. Στο μισθό και στο μισθολογίο. Να αγωνιστούμε για μια κοινωνία που θα μας εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις για μια άσση και ανθρώπινη ζωή και η υγεία του λαού να είναι πραγματική υπόθεση του κράτους.

Μόνο μια τέτοια κοινωνία θα δημιουργήσει πραγματικά τις προϋποθέσεις για να μην καταφύγουν οι άνθρωποι του λαού σε τέτοιες κατόπιστοφικές ανήθικες όπως είναι το κόπιωμα στην προσπάθειά τους να βρουν μια μικρή απολαγή μέσα στην αζαρή ζωή τους.

το καταναλωτικό προϊόν γιατί ζέρον πόσο δύσκολο ή μάλλον αδύνατον είναι να κόψει κανείς το κπνισμα μόνο επειδή στοιχίζει ακριβά. Άλλωστε ο φόρος κληνού που πληρώνεται είναι ίδιος σε ποσοστό και για τα ταξίδια που τέλειος των καταναλώνονται στην συντριπτική τους πλειοψηφία από τις πόρρες τάξεις.

Ο εργατής λοιπόν που είναι ο μόνος που όλην ώρα στην φορτία πραγματικά το εισόδημά του είναι αυτός που πληρώνει και τους έμμεσους φόρους όπως αυτόν των ταξιδιών. Τον ρωπαίει λοιπόν η αστική τάξη από εκατό μεριές και με τους άμεσους και με τους έμμεσους φόρους και τσούρ μ' αυτή τη φοβερή αύξηση των εκμεταλλεύεται και από τον κερκίνο που παραμονεύει στα πνέιμωμά του.

Μόνο μια τέτοια κοινωνία θα δημιουργήσει πραγματικά τις προϋποθέσεις για να μην καταφύγουν οι άνθρωποι του λαού σε τέτοιες κατόπιστοφικές ανήθικες όπως είναι το κόπιωμα στην προσπάθειά τους να βρουν μια μικρή απολαγή μέσα στην αζαρή ζωή τους.

ΝΕΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Ο Γεννηματίας μήκε στο υπουργείο Εργασίας φορώντας μια αριστερή μάσκα. Δύο ήταν τα βασικά χαρακτηριστικά αυτής της εμφάνισής του. Το ένα η κατάργηση του άρθρου 4 και το άλλο η κατάργηση του Ν. 3239. Όμως στην ουσία ούτε το ένα, ούτε το άλλο καταργήθηκε. Και αυτό γιατί η αντιδημοκρατία απέναντι στην εργατική τάξη είναι μόνιμη επιλογή της κυβέρνησης.

— Το άρθρο 4 καταργήθηκε. Όμως σήμερα πάει να αντικατασταθεί με ένα ακόμα χειρότερο χτύπημα στο δικαίωμα της απεργίας. Η κυβέρνηση ετοιμάζεται να περάσει μια τροπολογία με την οποία όχι μόνο αυξάνει συντριπτικά το ποσοστό των εργαζομένων σαν προσωπικό ασφαλείας, στην διάρκεια μιας απεργίας, αλλά και ακόμα χειρότερα, η σύνθεση αυτού του προσωπικού θα καθορίζεται από την εργοδοσία.

Πρόκειται δηλαδή ουσιαστικά για κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας, μιας και η εργοδοσία θα επιλέγει προσωπικό για τις θέσεις κλειδιά με αποτέλεσμα μια απεργία να έχει το λιγότερο δυνατό κόστος γιαυτή.

— Ο 3239 δεν έχει ακόμα καταργηθεί. Σύμφωνα με δήλωση του ίδιου του Παπανδρέου, θα μπει στη Βουλή νέος νόμος για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις μετά το συνέδριο της ΓΣΕΕ. Δηλαδή και εφτός οι συλλογικές συμβάσεις θα μπου στην καρμανιόλα της διαίτησης. Όσο για το νέο νόμο κανείς δεν γνωρίζει το περιεχόμενό του. Σίγουρα όμως δεν μπορεί να είναι τίποτα καλύτερο από τον ανεργιακό 3239. Το μόνο που γιαυτή θα χρειαστεί και η υποστήριξη του ψευτοΚΚΕ μέσα από την ΓΣΕΕ.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Η πρόσφατη συνάντηση Παπανδρέου - Σεραφείμ στο Καστέρι για την αντιμετώπιση των διαφορών Εκκλησίας - Κράτους, κατόχησε σε συμφωνία κατ' αρχή των δύο πλευρών.

Το σημείο κλειδί του νόμου Τρίτης ήταν η παρέμβαση του κράτους στη διοίκηση της εκκλησίας και στην περιουσία της, όπως αυτό γίνεται σαφές στο επίμαχο άρθρο 8, που προβλέπει:

Ο Οργανισμός Διοίκησης της Εκκλησιαστικής Περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Π.) να έχει Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο (Κ.Δ.Σ.) που να αποτελείται από:

1) Τον πρόεδρο και τον αναπληρωτή του που θα ορίζονταν από το υπουργικό συμβούλιο, ύστερα από πρόταση του υπουργού Εθνικής Παιδείας

και Ορθοεκελευμάτων.
2) Τρία μέλη με τους αναπληρωτές τους που θα ορίζονταν από τη Διαρκή Γενική Σύνοδο (Δ.Γ.Σ.) και 3) Τρία μέλη και τους αναπληρωτές τους, από τον υπουργό Παιδείας και Ορθοεκελευμάτων.
Η συγκρότηση του Κ.Δ.Σ. του Ο.Δ.Ε.Π. θα γινόταν με απόφαση του συγκριμένου υπουργού και θα δημοσιευόταν στην εφημερίδα της κυβέρνησης.
Αυτός ο νόμος που είναι φανερά το πανοίχειρο στη διοίκηση της εκκλησίας στο κράτος, συγκέντρωσε την οργή και την καθολική αντίδραση των κληρικών σε όλες τις βαθμίδες που έκαναν πρωτοφανείς κινήσεις, διαμαρτυρίες με την συσπείρωση σημαντικού αριθμού οπαδών της.

και αποτελούν σημαντικό τμήμα του.

Τη πιο ουσιαστική οφέλος όμως είναι ότι με αυτή την κίνηση ο Παπανδρέου ξαναφτιάχνοντας το «κλίμα» στις σχέσεις κράτους - εκκλησίας είναι σε θέση να αξιοποιήσει θετικά στοιχεία για να εξασφαλίσει ξανά τον κοινό χαρακτήρα και να κερδίσει τον απαραίτητο χρόνο που θα χρειαστεί για να εξασφαλίσει ξανά τους αντιπάλους του και να προωθηθούν οι σχέσεις του κράτους.

Η ουσιαστική υποχώρηση του Παπανδρέου γίνεται στο θέμα της διοίκησης. Αντι των μέτρων που πρόβλεπε ο νόμος Τρίτης τούτε:

1) Καταργείται ο ΟΔΕΠ.

2) Στη μητροπολιτικά και ενοριακά συμβούλια μετέχουν μόνο κληρικοί που εκλεγονται από τον παπύ ή τον μητροπολίτη, όπως πριν τον νόμο.

3) Τη διαχείριση της περιουσίας των ναών την έχει όπως πριν, ο μητροπολίτης.

Ταυτόχρονα όμως προκείμενες διατηρήσουν την διοικητική αυτονομία οι παπάδες κινούν σημαντικές παραχωρήσεις στο θέμα της περιουσίας. Έτσι ο Σεραφείμ έχει έρθει τώρα σε σύγκρουση με το πιο αντιδραστικό κομμάτι της εκκλησίας, απειλώντας τα μοναστήρια που αντίζουν στη συμφωνία με τα μέτρα που ο νόμος του Τρίτης.

Γιατί ένας όρος της συμφωνίας είναι ότι τα μοναστήρια πρέπει να στείλουν μέχρι τις 31 Μαρτίου 1988

καθαρές εξοσιοδοτήσεις στην Γενική Σύνοδο για την παραχώρηση της μοναστηριακής περιουσίας να να μπορεί να γίνει οριστικό συμβούλιο. Στην αντίθετη περίπτωση θα εφαρμοσθούν οι διατάξεις του προηγούμενου νόμου 1700/87.

Αν τώρα κανείς πάρει επίσημο «αίμα» στους τους παρανοήτες και τη δομημένη περιουσία των παπάδων από τον μέχρι πρότινος υποστηρικτή τους τον Μητροπολίτη, το συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι η εκκλησία έχει νικήσει «στα σημεία» και δύσκολα θα ληφθεί ότι βγήκε πανίσιχη απ' αυτή την κούρσα, όπως εμφανίζει το γεγονός ο φιλορωσικός τύπος, να να μεγαλώσει την ήττα του Τρίτη.

Αλλά και από την άποψη ειρήνευσης του Πατριαρχείου προς τη Μόσχα με την πρόσφατη επίσκεψη εκεί του Δημητρίου, δηλώνεται την ανάγκη ενός λιπότερου χειρισμού απ' την πλευρά του Παπανδρέου, σε σημείο που να αξιοποιούνται αυτές οι γενικά θετικές για τη ρωσοδοξη παπανδρεϊκή πολιτική κινήσεις πριν προλάβει να τις εκμεταλλείτο και η Τουρκία.

Ετσι λοιπόν προς το παρόν τίποτα δεν έχει κριθεί απ' αυτό το μέτρο της συγκροσίας και μάλλον έχουμε να κάνουμε με έναν προσωρινό συμβιβασμό.

Στη συμφωνία στο ζήτημα της χρηματοδότησης απ' το δημόσιο ορίζεται 11 το 1% του κρατικού

προϋπολογισμού να δίνεται στα μοναστήρια σαν ενίσχυση, και 21 το 1% (αρχοκλήρικες και οι επαλλήλοι του ΟΔΕΠ) γίνονται δημοσίου χαρακτήρα.

Αυτά τα σημεία είναι ιδιαίτερα σημαντικά γιατί αποδίδουν την αλληλεγγύη στη εκκλησία και εκκλησία. Δηλαδή αποδέχονται και την αντιδραστικότητα του Παπανδρέου και την υποκρίση των παπάδων που ζητούν αυτονομία από το κράτος μόνο εκεί που τους συμφέρει.

Είναι απαράδεκτο φαινόμενο το οποιοδήποτε τάξη κράτος να εννοείται με την εκκλησία.

Ο Λένιν ήταν καθηγηματικός στην αναγκαιότητα ενός πλήρους διαχωρισμού κράτους - εκκλησίας.

Αντίστοιχα απαράδεκτο είναι η εκκλησία να έχει στα χέρια της τη διοίκηση των ναών της ανηκε. Πρέπει όμως όλη η αστική τάξη της εκκλησίας να περνώ στο λαό, απ' αυτό το ζήτημα δεν πρέπει να υπάρχουν υποχωρήσεις. Το πρόβλημα της οικονομικής επιβίωσης της εκκλησίας είναι κάτι που αφορά την ίδια και τους πιστούς της, μόνον και όχι το κράτος ή το λαό γενικότερα.

Ακόμα ο διαχωρισμός στη λυτοεργία κράτους - εκκλησίας πρέπει να είναι απόλυτα σαφής και πλήρης. Κανένα ανάμειξη των ενός στον άλλον, και χρηματοδότηση απ' το κράτος και παρτίβωση.

«Σοφιστικά ασφαλείας». Μια λέξη που ποτέ δεν συμπήθησε ο λαός μας.

Μέσα απ' αυτά είδε τον βορράνιο του επισήμου κράτους και του παρακράτους.

Είδε να εκτρέφεται και να αναδύεται ο ασπιδολογισμός, το ρομαντικό του χαρτί, η φασιστική νοοτροπία των ανθρώπων που τα συγκροτούν, ο αντικομμουνισμός.

Είδε να προστατούνται τα συμφέροντα των πλοισίων και να τσαλαπατούνται τα συμφέροντα των φτωχών. Είδε την σφήνη και την διαφθορά που αναγκάζονται μέσα απ' αυτά η κοινωνία των ατόων.

Στο προσώπο τους είδε το κράτος της αρχοκλήσιας τάξης. Και τα αντιπλήθησε. Και ανέχεται να τα αντιμετωπίσει απ' όλες τις προσπάθειες που έκανε η αστική τάξη να τα ωραιοποιήσει, να τα παρουσιάσει σαν κτήμα ολόκληρου του λαού, σαν αναγκαίο συμπλήρωμα της κοινωνίας, σαν θεματοφυλάκα όλου του «έθνους».

Η πράξη είναι το κριτήριο της αλήθειας και αυτό το κριτήριο δεν το στερήθηκε ποτέ ο λαός μας. Ούτε στερήθηκε το ταξικό του ένστικτο. Γι' αυτό δεν παραξενεύτηκε από εγκλήματα μικρά ή μεγάλα διαπραχθέντα στα παρελθόν και στο πρόσφατο παρόν, που έχουν την βάση τους μέσα στα σοφιστικά ασφαλείας. Γι' αυτό δεν παραξενεύτηκε για τα όσα συνέβαιναν στο καίριο της κλασικής δεξιάς ή για όσα συμβαίνουν στον καίριο της νέας παπανδρεϊκής δεξιάς.

Ήξερε ότι τα ράσα δεν κάνουν τον παπά, και όσες φορεσιές και να φορέσουν οι ασταί στα σοφιστικά ασφαλείας ο αντιπαθητικός τους ρόλος θα παραμένει ο ίδιος.

Να όμως που τα τελευταία χρόνια η άδωσμία από την μπόχα που ανάδυσαν τα «σοφιστικά ασφαλείας» των ατόων - έγινε αρκετά έντονη σε σημείο που να εννοήσει τις λεπτεπίλετες μύτες και συνειδήσεις ορισμένων που υποκριτικά διαπιστώνουν ότι κάτι συμβαίνει μέσα στην ελληνική αστυνομία.

Η μπόχα δεν άρχει να ικανοποιήσει «Νομοί» στα σοφιστικά ασφαλείας. Τους φάνηκε παράξενο το γεγονός ότι μέσα απ' αυτά υπάρχουν μερικά (3) που δεν ασχολούνται με το θεαρέσιο έργο τους της «προστασίας» των πολιτών» αλλά με την συμπεριφορά, την «προστασία» νυχτόβιων τζογαδόρων τρεκλών, «εταίρων» της Συγγρού, άλλοι να δωροδοκούνται όπως αυτοί που πιάστηκαν, άλλοι να είναι «βοσκορμία» της «ασπής» άλλοι εκβιαστές καταστηματαρχών και ούτι άλλο πούλησε η καμία σου.

Αυτοί οι φασισμένοι λαίπουν που προέρχονται από τον χώρο τόσο της παλιάς όσο και της νέας δεξιάς βάλθηκαν να πείσουν τον λαό ότι «έφριξαν» με αυτό το πρόσφατο γεγονός και ότι απαιτείται καθαρότητα.

Οι μιν παλιοδεξιάι έβγαλαν κρυφές για διάλυση της αστυνομίας, μέσα στον πόλεμο φόβος τους στο ΠΑΣΟΚ, οι δε νεοδεξιάι κρατούντες προσπάθησαν να τα μαζάωσουν... Ήλθονοντας ένα ολόκληρο τμήμα της αστυνομίας. Το ψευδοΚΚΕ ημεταλλεύτηκε αυτό το γεγονός για να χυπησει ότι τη σαπίλα της αστικής κοινωνίας, μια που το ίδιο διαγγέλλεται σαπίλα τύπου ρωσικής κοινωνίας, αλλά τον πολιτικό του αντίπαλο Δροσογιάννη.

Όλοι τους μίλησαν και πούλησαν τον ελαγισμό αυτού του τόσο «χρήσιμου» στην κοινωνία οργάνου του κρατικού μηχανισμού. Όλοι τον μίλησαν στο όνομα του λαού.

Μα κύριοι ασταί και υποκριτές!

Το πρόβλημα του λαού δεν είναι τίποτα και ασπιδολογισμός ασφαλείας. Αυτό είναι δικό σας πρόβλημα, είναι πρόβλημα της παλιάς δεξιάς, της πασοκικής και των ατόων νέου τύπου του ψευδοΚΚΕ.

Ο λαός πάλι ξύλο θα τρώει από τα περιβόητα σοφιστικά ασφαλείας σας, πάλι θα χαφιόδωνται, πάλι θα χυπιούνται τα συμφέροντα του, γιατί αυτό είναι το καθήκον που σας θέλτε να κάνετε, ακόμη κι αν αυτά παραμένουν στο επίπεδο των τρελν κ' ελπίων.

Εξαγνίστατε λοιπόν όσο θέλετε. Πάλι δεν θα μπορούσατε να ξεγελάσετε αυτό το λαό.

Γιατί αυτό που σας υποκριτικά διαπιστώνετε τώρα και κρύβετε τόσο χρόνια, ο λαός ταχει διαπιστώσει λίγο - πολύ εδώ και δεκαετίες. Τον αυτό το φαινόμενο έχει πάρει τέτοιες ογκώδεις διαστάσεις, το αν η αστυνομία σας έχει γερήσει «νονούς» και «προστάτες» του «έντιμου ήλικου βίου», αφεύεται στη προχωρημένη σφήνη της κοινωνίας σας. Είναι αντανάκλαση της διενοθαμένης ανώτερης κρατικής γραφειοκρατίας σας που μίζαρεται από παντού. Είναι αποτέλεσμα της κοινωνίας της κλεψίας και της λωποσύνης, της κοινωνίας δηλ. που υπάρχει κατ' εικόνα και ομοίωση σας.

Και όσο κι αν μπλοκόνετε, τόσο αυτή θα γεννάει σαν την λερναιά νόρα. Τόσο περισσότερο θα φαντρώνει την υποκρισία σας απέναντι στο λαό, απέναντι στην νεολαία που της σέρβριε το χατί της προστασίας από τα ναρκωτικά, όταν στους κωλοπύς σας γενιόνονται τα τέρατα που τα πλάσαρουν.

Μπαζόνετε όσο θέλετε τη βρομιά σας.

Τα κρατικά σας όργανα θα συνεχίσουν να αναδύκνουν «προσωπικοτητές» τύπου Μεζιλιά, «νονούς» Μασιάς, φασιστές που σέρνουν μέχρι θανάτου στα τμήματα, ανωμαλούς ΜΕΑΤζήδες και κάθε λογής σαπίλα.

Μπαζόνετε λοιπόν. Πάλλα μπορεί να πετύχετε.

Ενα δέν θα μπορούσατε να πετύχετε. Να εβήσετε την διάθεση του λαού να σας ανατρέψει.

ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΣΕ ΚΥΠΡΟ - ΑΙΓΑΙΟ - ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

τύπο, σε έκθεση που απαύεινεται στο επιτελείο του αμερικανικού Ναυτικού αναφέρεται: «Η επίθεση» στη νέα ελληνιστοκρατική στρατιωτική μπορεί να οδηγήσει στην εκδίωξη των αμερικανικών δυνάμεων και βίβαση από την Ελλάδα. Κάτι τέτοιο θα οδηγήσει σε ατοματη ενίσχυση της αξίας στρατιωτικών εγκαταστάσεων στην Κύπρο και βίβαση στην Τουρκία».

Η ρωσική πολιτική στην περιοχή έχει ακριβώς σαν στόχο να κόψει τον δρόμο στη διαμόρφωση μιας νέας νέας στρατηγικής. Στόχος η Τουρκία και η Κύπρος.

Ετσι λοιπόν την στρατηγική διαμερδώνουν με στρατηγική τούναλα γύρω από την Τουρκία με την Βουλγαρία, την Ελλάδα και την Σερβία, ταχτικά εξαπολύει «επιθετική κερνήνη» προσαρτώντας να οωδωροποιήσει την Τουρκία σε σχέση με τα άμεσα σχέδια του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Εδώ εκμεταλλεύεται δύο πράγματα:

α) Την ισχυρή τάση της Τουρκικής αστικής τάξης που εκραγάζεται περισσότερο με τον Οζάλ και θέλει ανοίγμα προς την ΕΟΚ και β) την από παράδοση οωδωροτήτα της Τουρκίας στους Παγκόσμιους πολέμους.

Ο Παπανδρέου παίζει ιδιαίτερα με τον πρώτο παράγοντα μιας και σε μεγάλο μέρος η ένταξη της Τουρκίας στην ΕΟΚ εξαρτάται απ' αυτόν. Γιαυτό στην τελευταία Κ.Ε. λέει: «Ο Οζάλ ο ίδιος είναι άνθρωπος ο οποίος εκραγάζει κινήσεις που επηρεασματικό κομμάτι της Τουρκίας, Στόχος του πρώτος φαίνεται να είναι η οικονομική ανάπτυξη και διάταξη η

προώθηση του στη Δυτική Ευρώπη. Αυτό είναι που εκραγάζει στα τουρκικά προκείμενα ο Οζάλ. Είναι χρήσιμο να το πούμε αυτό γιατί εγώ και κατ' ανάγκη να μιλήσω, να άλλα κέντρα αποφάσεων τα οποία υπάρχουν και τα οποία τα γινρίζουμε από την πρόσφατη ιστορία της Τουρκίας».

Ο Παπανδρέου γνωρίζει καλά τις αντιθέσεις μέσα στην τουρκική αρχοκλήσια τάξη και παίζει με τις αντιθέσεις ακόμα και τις πιο λεπτές. Προσπαθεί λοιπόν να τραβήξει την Τουρκία σε ένα εσθητοζαζαρό απέναντι στον σοσιαλϊμπεριαλισμό. Και αυτό προσπαθεί να το ξεκαθαρίσει σε κάθε κατεύθυνση με την αναφορά «προς τρίτους», τόσο στην κοινή ανακοίνωση με τον Οζάλ, όσο και στην άλλη του στην Κ.Ε.

Η Ελλάδα είναι η μια πλευρά της ρωσικής πολιτικής προς την Τουρκία. Η άλλη είναι η Βουλγαρία. Και εδώ αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά το πραγματικό νόημα του Νταβός. Το Νταβός είναι μια τόσο οωδωροτική κερνήνη, που την ωφάρμοσε και ο Ζιζκόφ απέναντι στην Τουρκία. Η συμφωνία «μη πόλεμος» Βουλγαρίας - Τουρκίας, ολοκληρώνει τη συμφωνία «μη πόλεμος» Ελλάδας - Τουρκίας. Πράγματι εδώ με τον πιο περιττό τρόπο αποδεικνύονται τα πραγματικά μέτρα στην περιοχή.

Όμως το πιο σημαντικό ζήτημα είναι οι εξελίξεις στην Κύπρο. Με ανημένες τις καθήσυχαστικές προς τον σοσιαλϊμπεριαλισμό τάσεις στην Τουρκία και με μια φιλορωσική κυβέρνηση στην Κύπρο, είναι αρκετά εύκολο να προ-

σθήσει η υποστρατιωτικοποίηση του κησίου, πράγμα που σημαίνει πως κλείνει ο δρόμος για αμερικανικές και Νατοϊκές βάσεις τόσο στα κατεχόμενα όσο και στην υποκείμενη Κύπρο.

Αυτό είναι μια τωρστική πολιτική της του σοσιαλϊμπεριαλισμού, γιατί αναγκάζει τον ανταγωνιστή του, αμερικανικό ιμπεριαλισμό, να χάσει βασικές θέσεις στη Μεση Ανατολή. Πέρα όμως από τις δύο πλευρές του Αιγαίου και την Κύπρο, η ρωσική επίθεση απλώνεται απ' όλα τα Βαλκάνια. Εδώ πρωτοστατεί η συμφωνία Παπανδρέου - Ζιζκόφ. Στόχος εδώ είναι να κερφή η αντιπαράθεση της Γιουγκοσλαβίας αλλά και της Τουρκίας. Και απ' αυτό το μέτρο, παρ' οι αντίθεσεις της Γιουγκοσλαβίας, ο σοσιαλϊμπεριαλισμός είχε επιτυχίες. Πρόσφατα στο Βελιγράδι έγινε για πρώτη φορά πολυμερής διαβαλκανική διάσκεψη των έπιοργων εξωτερικών. Στόχος των Ρώσων απ' αυτή η προσπάθεια για απ' όλα Βαλκάνια που ήμος παρά την για πρώτη φορά ειλικρινή προς αυτούς τοποθέτηση της Αλβανίας, δεν μπορούσαν να περάσουν. Έτσι έφωσαν σε ένα κοινό ανακοινωθέν που δεν παίρνει θέση πάνω απ' αυτό το βασικό ζήτημα. Χαρακίρια στις αντιθέσεις της Τουρκίας και της Γιουγκοσλαβίας πάνω απ' αυτό.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ο Παπανδρέου με την «πολιτική Νταβός» όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, προσπαθεί να κα-

θησυχασί εκκινεί τις τάσεις της αστικής τάξης που δεν θέλουν την αξίωση στις ούλην - αμερικανικές σχέσεις, επικαλούμενες τον κινδύνο μιας τουρκικής επίθεσης. Έχοντας εξασφαλίσει απ' ένα βήμα απ' το μέτρο ο Παπανδρέου προωθήσει γρήγορα στην διαμόρφωση των όρων για την πλήρη κερνήνη των φιλορωσικών δυνάμεων.

Οι αντιπαθείς από τους σοβινιστές του ΠΑΣΟΚ στην «πολιτική Νταβός» δεν ήταν ικανές να δώσουν χριπτήματα στον Παπανδρέου, οι οποίες μάλιστα έφωσαν στο σημείο να χαρακτηρίσει σαν «ουαίονη» στην Κ.Ε. την ομάδα του «ζωρκοφού» - Χαρσιμαπόδη. Η κλίμα Κωστήσπορτο, έχοντας τα μύτια κερνήμενα στον κρατικό κορβανά, χαριετεί με ελθωσισμω το Νταβός, δείχνοντας για μια ακόμα φορά την υποταγή της στην φιλορωσική κλίμα του Παπανδρέου.

Το βασικό ζήτημα σήμερα για τις φιλορωσικές δυνάμεις είναι η κατάληψη της ΓΣΕΕ. Και εκεί δοθήκε η πιο σκληρή πάλη στη συνένοδο της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ. Το Εκτελεστικό Γραφείο με επικεφαλής τον Λαλιώτη - Τζομάκα έδωσε πάλη εναντίον στους Ρωσοπαίλο - Προχάρτζοπουλο που αντιστέκονται στο να πάρει η ΕΣΑΚ τη ΓΣΕΕ. Η ίδια η συνεδρίαση έδειξε ότι υπάρχουν ισχυρές αντιδράσεις στην κατάληψη της ΓΣΕΕ από την ΕΣΑΚ. Όμως είναι αντιδράσεις που όχι μόνο δεν δένονται με το κρπιατικό κίνημα, αλλά αντίθετα είναι βασικοί εχθροί του. Γιαυτό είναι και καταδικωμένες.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΗ «ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ»

